

Puskás Híradó

a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület kiadványa

megjelenik félévenként

VII. évfolyam 1. szám

2009. március

BUDA BEVÉTELE

160 évvel ezelőtt 1849. május 21-én vette be a honvédsereg Buda várát a császári csapatoktól. A Magyar Honvédség napját ennek évfordulóján ünnepeljük a rendszerváltozás óta. Budavár ostromának, visszavívásának szükségességéről több, egymásnak ellentmondó vélemény alakult ki még az akkori katonai és politikai vezetők között is. Cikkünkben a legújabb kutatások eredményeit vázoljuk a korszak kiváló szakértője, Hermann Róbert munkái alapján.

A magyar főszereg vezetőinek az isaszegi győzelem után dönteniük kellett az újabb hadműveletek irányáról. Ekkor került sor a szabadságharc egyik legvitatottabb döntésére: a magyar főszereg nem a visszavonuló cs. kir. hadsereget üldözte, hanem visszavonult a megszállt

Buda visszavételére. Az ostrom elhatározásával kapcsolatos kérdésre talán sohasem kapunk választ, mégis érdemes elemezni, újra elemezni a már többször megvizsgált forrásokat, illetve bevonni más katonai iratanyagot is. Mivel Buda ostroma egyszerre volt katonai és politikai döntés, így mindkét szempont figyelembe vételével elemezhető csak.

Az 1849. április 14-én kimondott Habsburg-ház trónfosztása után Magyarország a fegyveres önvédelem teréről a függetlenségi harc terére lépett. A függetlenség kimondásakor az országgyűlés egy olyan követelményt fogalmazott meg, amelyet a hadseregnek kellett valóra váltania, azaz fel kellett szabadítani az országot és az ország szuverenitását jelképező fővárost.

Az ostrom mellett szólt Klapka György vezérőrnagy, aki azzal érvelt, hogy a magyar sereg további támadásra nem lenne elég erős a Buda alatt hagyott erők nélkül, illetve amíg Buda osztrák kézen van a Duna feletti egyetlen állandó híd, a Lánchidat a magyar hadsereg nem használhatja utánpótlási útvonalként. Az ostrom mellett szóltak azok a hírek is, amelyek szerint Buda vára kevésbé védhető (ez 1849 januárjában igaz is volt), a várőrség demoralizált, a szolgálatot teljesítő olasz és lengyel nemzetiségű zászlóaljok csak az alkalmat várják az átállásra. Így az ostrom nem fog sokáig tartani.

Az ostrom elhatározásakor a magyar haditanács a beérkező hírek alapján azzal a lehetőséggel számolt, hogy a demoralizált várőrség a magyar hadsereg óriási túlerejét meglátva, esetleg harc nélkül feladja a várat. Buda nem volt komolyan védhető erődítmény. Nem voltak előművei, amelyek megnehezítették volna az ostromlóknak a várfalak megközelítését. A környező magaslatokról be lehetett lőni a várba. A várban nem volt kút, a várőrség vízszükségletét a Lánchíd budai hídfőjében lévő szivattyútelepről kapta. Ezzel magyarázható, hogy a magyar fővezér nem hozott ostromgyűkát a Vár alá.

A várőrség parancsnoka az egykori mérnökkari tiszt Hentzi vezérőrnagy volt, aki a bástyákat és a falakat megerősíttette, valamint cölöpvédőművet

építtetett a szivattyútelep védelmére, és mintegy 90 löveget helyeztetett el a Vár védelmére. (Heinrich Hentzi 1785-ben született Debrecenben, az anyja magyar nő volt.)

A Vár őrsége 4 914 fő volt 85 löveggel. Az ostromló sereg létszáma 34.277 fő volt, és 137 löveg állt a csapatok rendelkezésére. (5 ostromlöveg később érkezett be.)

Görgei május 4-én megadásra szólította fel Hentzit, és közölte vele, ha lövetné Pestet, vagy szétrombolná a Lánchidat, akkor a várőrség nem számíthat kegyelemre. Hentzi válaszul azt írta, hogy Budavár már nem olyan állapotban van, mint amikor Görgei sietve elhagyta és felszólította, hogy ne lövesse a várat, mert akkor ő lövetni fogja Pestet.

Kmety katonái a vízvédmű ellen intéztek sikertelen támadást. A kudarc nyilvánvalóvá tette, hogy elhúzódó ostrom lesz. Görgei levelet írt Guyon Richárd tábornoknak a komáromi vár parancsnokának, hogy küldjön ostromlövegeket Buda alá. Az öt ostromlöveg május 8-án érkezett meg és május 15-én bevontatták őket a közben kiépített lövegállásokba.

Hentzi május 4-től kezdve szinte minden nap lövette Pestet. A május 9-én és 13-án történt nagyszabású ágyútűz hatására dőlt romba az Al-Dunasor gyönyörű klasszicista épületegyüttese.

Görgei a Svábhegyen lévő főhadiszállásra vitette a gellérthegyi csillagvizsgáló három nagy távcsövet, és tisztjei ezekkel figyelték a várfalakat. Valahányszor Hentzi és kísérete feltűnt a bástyákon hatalmas ágyútűzet kapott, mert a Kis-Svábhegyen települt ütegek tüzeit szócső segítségével vezették.

Május 17-én az ostromágyúk bevetésével rést lőttek a Fehérvári-rondellától délre lévő falszakaszon. Görgei erőszakos felderítést rendelt el, amely támadásba mehetett volna át. A terv kudarcot vallott. Ezután elrendelte, hogy minden éjjel hadtestenként négy-négy század nyugtalanítsa a védőket.

Görgei május 20-án kiadta a parancsot a vár bevételére. A rohamjelet a 24 fontos mozsarak mellett elhelyezett röppentyűk tüze adta meg, és mintegy 300 dob verte az általános rohamot. A rés elleni rohamot Nagysándor József vezérőrnagy vezette. Máriássy János ezredes csapatai a réstől

jobbra rohamoztak, az egyik falszakaszt védő olasz bakák maguk is segítették a kapaszkodó honvédeket.

Hentzi a válságos helyzetben maga állta védők élére a Szent György téren, de rövidesen halálos sebet kapott. A honvédek csak az ellenálló császáriakra lőttek, a magukat megadókat foglyul ejtették. Görgei előző, ellenkező értelmű parancsát így értelmezték. Ezzel később Görgei is egyetértett.

Hentzi fel akarta robbantani a Lánchidat. Robbanó tölteteket helyeztetett el a hídpillér és a lánckamra között. Adam Clark látszólag készségesen segédkezett az előkészületekben, de nem szivattyúzta ki a vizet a lánckamrából, és összetörette a szivattyút. Alois Alnoch ezredes a várparancsnok helyettes május 21-én égő szivarját a robbanótöltetekre dobta, a híd kissé megsérült, de a robbanás az ezredet darabokra tépte. A hidat több kis kárt okozó találat is érte az ostrom során, amikor a rosszul irányzó honvédtüzérek átlöttek a vár felett.

Buda elestéről szóló híradást Kmety György ezredes vitte el Kossuthnak Debrecenbe.

A csata során a magyar sereg közel 1 100 katonát veszített, ebből 700 fő volt a sebesült. A császári csapatok vesztesége közel 5 000 fő volt, ebből 4 200 volt a hadifoglyok száma.

A magyar történetírás kedvenc vitája abban a körben forog, hogy mi lett volna, ha a honvédsereg Komáromtól Bécs felé fordul. Bécs bevételére közel sem jelentette volna a háború végét. A német forradalom nem tudta magát megszervezni és ez a magyar forradalom sorsát is eldöntötte.

A vár bevételével a honvédsereg dicsőségének csúcsára ért. 5.000 főnyi veszteséget okozott az ellenségnek, és komoly hadianyag készletekhez jutott. Ekkora már nyilvánvaló lett, hogy Ausztria nem bír el a magyar szabadságharcral. I. Ferenc József épp Buda bevételének napján kötötte meg végleges megállapodását I. Miklós orosz cárral, hogy 200.000 katonát küld a magyar

forradalom leverésére. A szabadságharc leverésének oka tehát nem a Budánál „elvesztegetett” három hét volt, hanem az a hatalmas túlerő, amely az elkövetkezendő hónapokban az országra zúdult.

Nagysándor József

A 43. ÖNÁLLÓ HÍRADÓ EZRED MEGALAKULÁSÁNAK 60. ÉVFORDULÓJÁRA

Megtisztelő feladat számomra, hogy az alapító tagok egyikeként írhatok ezredünk – amelyet a híradó közvélemény „a híradó szolgálat zászlóshajójának” aposztrofál – megalakulásának 60 évvel ezelőtti megalakításának történetéről.

Magam a háborút követően, túl a szovjet hadifogságon és a bélistán, örömmel vettem a Magyar Néphadsereg hivatásos állományába történt átvételemet.

30 évesen századosi rendfokozattal a Pécsét állomásozó 101. gk. híradó ezredhez kerültem, amelynek állományából 1949. március 15-én megalakítottuk a 43. ö. híradó ezredet.

A pécsi elhelyezési körülmények a Zrínyi laktanyában jók voltak, valamennyi létesítménye (sportpálya, uszoda stb.) jól szolgálta az állomány kiképzést, sportolását, pihenését.

Az ezred az első csapatzászlóját a pécsi Zsolnai gyártól, míg a másodikat a budapesti Gamma Művektől kapta.

Az ezred parancsnoki állománya kezdetben hiányos volt. A tisztí és tiszthelyettesi kar többsége a II. világháborút megjárt katonákból állt, akik komoly beosztásba kerültek. Az ezred minden tagját a lelkes tenni akarás jellemezte.

Az ezrednek jutott az a feladat, hogy megteremtse a később felállított híradó csapatok keretét (Esztergom, Keszthely, Polgárdi, Székesfehérvár, Vác).

Az ezred első parancsnokává Dr. Gurzóy Emil ezredest nevezték ki, aki polihisztor volt, orvosi és mérnöki diplomával rendelkezett. Nagyon jó parancsnok volt és biztos kezekkel vezette az ezredet. (Meg kell említeni, hogy oktalan, méltatlan leszerelést követően a Nógrád megyei Nőtincsen körorvosként dolgozott az ötvenes években „a Magyar Népköztársaság Kiváló Orvosa” címmel tüntették ki.)

Engem az ezred törzsfőnökévé neveztek ki, és az ezred Budapestre történő helyőrségváltásának feladatával bíztak meg, amelyet rendben végrehajtottunk.

Budapestről az újonnan Vácott felállítandó 32. önálló híradó ezredhez kerültem, ahol törzsfőnökként, majd az ezred parancsnokaként végeztem a munkámat.

A 43. híradó ezred parancsnoka Móricz Ferenc alezredes lett, akivel nagyon jó baráti, emberi és szolgálati kapcsolatot alakítottunk ki, ami haláláig tartott.

Az ötvenes évek közepén a 32. híradó ezred felszámolását követően ismét a 43. híradó ezredhez kerültem, mint ezredparancsnok helyettes.

Ez időben a feszült politikai helyzet eredményeként nagyon sok vezérkar szintű

Nehéz egységes vevő

törzsvezetési, együttműködési és csapatgyakorlaton vettünk részt, ahol az ezred mindig megfelelő és jó értékelést kapott. Az ezred eredményesen vett részt a dunai árvízvédelmi és a mezőgazdaságot megsegítő munkákban. Közben az ezred Vác helyőrségbe került, ahol régebbi kapcsolataim segítségével rövid idő alatt berendezkedett, és közösségi munkája alapján a város sajtójának tekintette.

Az ezred ez időben is elnyerte az „élenjáró ezred” megtisztelő címet, amely az összefogásnak volt köszönhető. Móricz alezredest a Híradó Technikai Üzem élére nevezték ki, helyére ezredparancsnokként Forró Lajos alezredes került. Néhány év múltán Vas József ezredes lett az ezred parancsnoka, akinek közel másfél évtizedes parancsnoksága alatt az ezred híradó eszközparkja lényegesen korszerűsödött, szervezete bővült. Közben ismét helyőrségváltásra került sor. Az új székesfehérvári helyőrség immár véglegesnek tekinthető. Vas József ezredest a tragikusan fiatalon elhunyt Szathmári Miklós ezredes váltotta, majd az ezred felszámolásáig Kalicz Tibor ezredes bajtársunk vezette az ezredet. A szervezeti változások keretében az ezred zászlóaljja alakult. Az Összhaderőnemi Parancsnokság megalakulásával, ismét ezreddé fejlődött, tevékenységi köre kibővült és „Nagysándor József 43. ö. híradó és vezetéstámogató ezred”, elnevezéssel Dr. Révész Gyula mk. ezredes parancsnokságával elődeihez hasonló elkötelezettséggel végzi felelősségteljes

munkáját, hogy megfeleljenek a velük szemben támasztott követelményeknek.

60 év telt el Pécstől – Budapesten és Vácon át – Székesfehérvárig.

R108 URH adó-vevő

Az ezredhez kötődés szép példája, hogy 1996. szeptember 21-én, Balatonfüreden megalakítottuk a „43. híradó ezred baráti körét” amelynek gondozását Dr. Révész ezredes bajtársunk – Egyesületünk tagja – magáénak tekinti, amit bizonyít a múlt évi tavaszi összejövetel kiemelkedő szervezése és színvonala.

Valamennyi híradó büszke a 60 éves 43. ö. híradó ezred teljesítményére. A mindenkori személyi állomány a maximumot nyújtotta. A volt ezredparancsnokok – Kalicz Tibor ezredes bajtársunk kivételével – valamennyien elhunytak, emléküket megőrizzük.

A 60 éve elvetett mag az ezred hat évtizedes kiemelkedő eredményeivel szárba szökkent.

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület tiszteletbeli elnökeként, az ezred első – megalakító – törzsfőnökeként tisztelettel köszöntöm az ezred jelenlegi személyi állományát és kívánok további eredményes munkát, jó erőt-, egészséget.

*Szepezdi Dezső nyá. ezredes
a PTHBE tiszteletbeli elnöke*

SZEPEZDI DEZSŐ JUBILEUMI SZÜLETÉSNAPJÁRA

Szepezdi Dezső nyá. ezredes Egyesületünk tiszteletbeli elnöke, a híradó tisztek és tiszthelyettesek százainak egykori parancsnoka és nevelője, a híradó szolgálat doyenje március 19-én töltötte be 90. életévét.

Szepezdi Dezső életútja szorosan összeforrott a híradó szolgálat történetével.

A Magyar Királyi Honvédségtől, a demokratikus Magyar Honvédségen át jutott a Magyar Néphadsereghez, ahol felelős beosztásokban kiemelkedő munkát végzett. Eseménydús, mozgalmas élete a hosszabb idejű szovjet hadifogságot sem nélkülözötte.

Hazájának őszinte szeretete felülírta valamennyi politikai áramlat elvárásait.

Katonai életét a híradó szolgálat iránti feltétlen hűség, a beosztottakért és a feladatok végrehajtásáért érzett egyszemélyi felelősség jellemezte.

Az egykori 43. ö. híradó ezred parancsnokhelyetteseként, a 32. ö. híradó ezred, a Híradó Kiképző Központ parancsnokaként bizonyította felkészültségét, hozzáértését.

Magam, mint a 43. ö. híradó ezred, a híradó szolgálat „zászlóshajója” egykori beosztottja, olyan

emlékképek sorozatát őrzöm róla, amelyekben mindig megnyilvánult tehetsége, elkötelezettsége, szervezőképessége, mélyeséges emberszeretete, kapcsolatteremtő képessége, a feladatok megoldására irányuló sokoldalú erőfeszítése. E nemes tulajdonságait a mai napig megőrizte.

Nyugállományba vonulását követően minden energiáját a nyugállományú híradótisztek, tiszthelyettesek és közalkalmazottak klubjának létrehozására fordította, ahol több évtizeden át elnökként tevékenykedett.

Egyik spiritusz rektora volt Egyesületünk megalakításának, ahol a tiszteletbeli elnök teendőit látja el mindannyiunk megalapozására.

Jubileumi születésnapján a honvédelmi miniszter úr és Egyesületünk elnöksége emléktárggyal ismerte el a „társadalmi munka robotosaként” végzett kiemelkedő munkáját.

Köszöntjük atyai barátunkat és Egyesületünk, illetve a nyugállományú híradó tagozat minden tagja nevében jó erőt-, egészséget, sok örömet és boldogságot kívánunk.

*Dr. Lindner Miklós nyá. altábornagy
a PTHBE elnöke*

„LACIBÁCSI” 60 ÉVES VOLT

Dr. Horváth László a Puskás Tivadar Távközlési Technikum igazgatója, aki egyben a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület alelnöke 2008. szeptember 5-én töltötte be 60. életévét. Ebből az alkalomból a PTTT és a PTHBE bensőséges ünnepséget rendezett a Stefánia-palotában.

Dr. Horváth László urat a HVKF nevében köszöntötték, és a Magyar Honvédség Támogató Dandár nevében ajándékot adtak át Horváth Ferenc ddtbk. és Labádi Lóránt mk. ezds. A PTHBE nevében dr. Lindner Miklós nyá. altábornagy és Felker Lajos nyá. ezredes köszöntötte az ünnepeltet.

A Puskás Technikum tanárai és diákjai nevében Karner Judit és Szabó Miklós

tanárok mondtak köszöntőt.

A köszöntések után rövid műsor következett a jelenlévő diákok és tanárok előadásában. Jeles

aktualitás volt magyar rádiózás megszületéséről szóló Sztevanovity Dusán dal, mert a rádió itt szólalt meg a Gyáli úton 1923-ban. A Gyáli úton, ahol Dr. Horváth László a PTTT-ben tanult, majd amelyben 1992-ben igazgató lett.

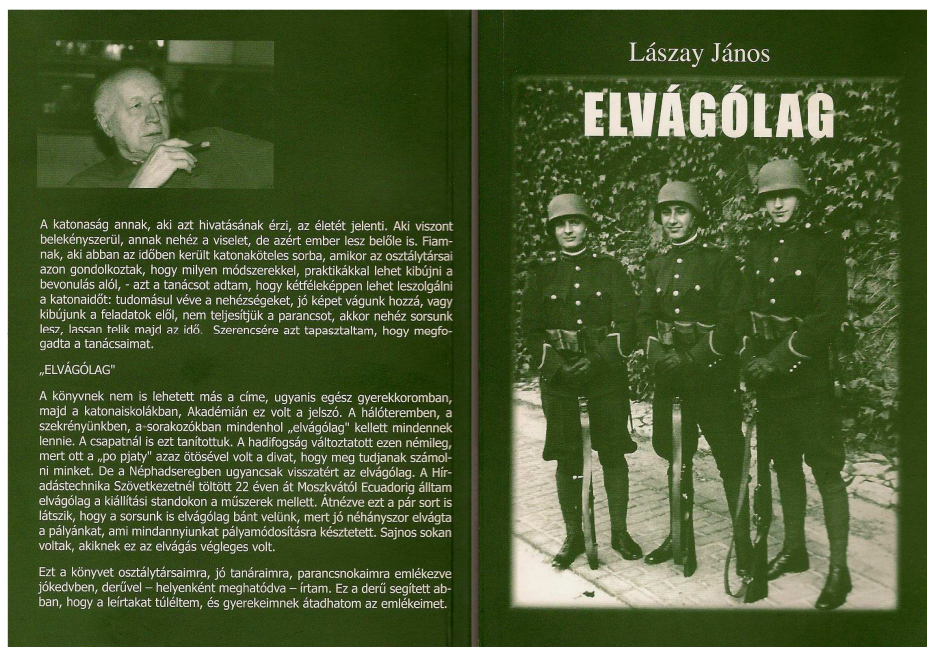
A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület nevében ezúton is minden jót kívánunk Dr. Horváth László úrnak.

Amaczi Viktor nyá. mk. alez.

LÁSZAY JÁNOS: ELVÁGÓLAG

Lászay János a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület elnökségi tagja igényes könyvet indított útjára 2008-ban. A könyv kiforrott stílusról tesz tanúbizonyságot, amelynek elemeit a szerző a Puskás Híradó korábbi számaiban már megcsillantotta. Az olvasó egy ízig-vérig katona visszaemlékezését tartja a kezében. Ismerteti családjá gyökereit, neveltetését és képzését, gyermekkorától kezdve. Katonai ismereteit a katonaiskolákban, illetve a Bolyai János Honvéd Műszaki Akadémián sajátította el. Tisztté avatásától az egyenruha kényszerű levetéséig számos élménnyel ismerkedhet meg az olvasó. A katonaiskolákban

eltöltött évek, az iskolák növendékei hangulatának,

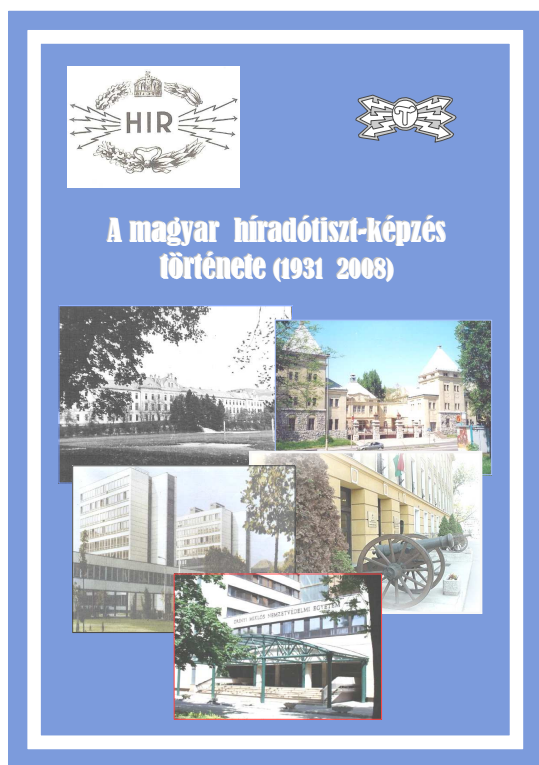
katonás diákcsínyeinek leírása Örsi, Ottlik és más, e témában ismert nevek műveinek színvonalán egészíti ki azokat. A Bolyai Akadémia éveit, a tiszti szolgálatot, a hadműveleti területen végzett tevékenységeket, a visszavonulást, a hadifogságot és a háború utáni katonai beosztásait és polgári munkaköreit kevésbé részletesen ismerteti a szerző. A könyv minden oldalán tükröződik az aktívan szolgálatban lévő, illetve a híradótiszt képzettségű szerző polgári munkaterületen mutatott fegyelmezett, hozzáértő tevékenysége.

A kiváló stílusú munka értékét nem rontja egyes rövidítések, vagy cirill-latin átírások helytelen alkalmazása, illetve nem létező harckocsi említése/talán nyomdahiba/. A könyv egy kevés német, illetve mitológiai ismerettel még élvezetesebb olvasmányt nyújt. A 203 oldalas puhakötésű B5 formátumú könyvet számos kép illusztrálja.

Amaczi Viktor nyá. mk. alezredes

A MAGYAR HÍRADÓTISZT-KÉPZÉS TÖRTÉNETE (1931-2008)

A magyar híradótisztek képzéséről szóló kiadvány 2008-ban jelent meg, és összefoglalja az elmúlt évek

krónikáját, visszatekintve az I. vh. utolsó napjaira. A kötet szerzői mind- mind résztvevői, vagy irányítói voltak sok-sok éven át a híradótisztek képzésének. A kötet szerkesztője és a kiadás összeállítója dr. Koczka Ferenc nyá. ezredes, aki maga is évekig híradó tanszékvezető volt. A könyv előszavát dr. Lindner Miklós a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi

Egyesület elnöke, egykori híradó csoportfőnök írta. A könyv 1.2.3. fejezete az 1945 előtti híradótiszt-képzést taglalja. A 2-8. fejezet pedig a II. világháború utáni képzést foglalja össze, amely a különböző nevű szervezetek keretében folytatódott. A Honvéd Kossuth Akadémia, a Zalka Máté Híradó Tiszti Iskola, az Egyesített Tiszti Iskola, a Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskola, a Bolyai János Katonai Műszaki Főiskola, a Zrínyi Miklós Katonai Akadémia, illetve a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem voltak a híradótiszt-képzés letéteményesei. A könyv szerzői törekedtek a pontosságra és számos egykori fényképpel és dokumentummal illusztrálták, illetve támasztották alá mondanivalójukat. A könyv minden híradótiszt számára kedves olvasmányul szolgálhat, hiszen valamelyik fejezetben megtalálhatja azt a kiképzési formát, amelyet sajátjának tekinthet. Sajnálatos, hogy nem esett szó a Budapesti Műszaki Egyetemről, amelyben az 1920-as évektől kezdve többféle formában villamosmérnöki, illetve híradástechnikai villamosmérnök-tisztképzés folyt.

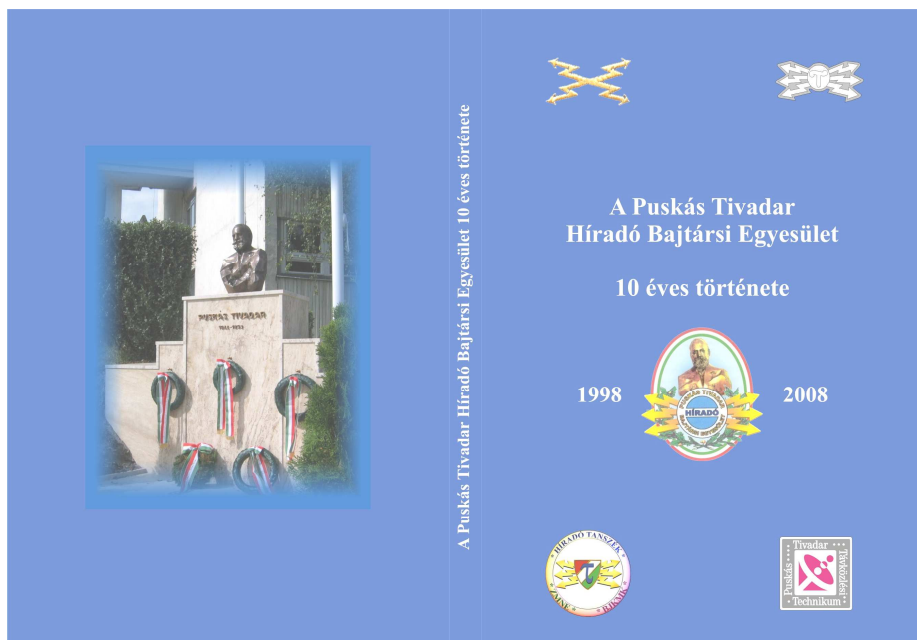
A B4 formátumú könyv 153 oldal terjedelmű. A Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem Híradó Tanszék gondozásában, a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület közreműködésével 200 példányban jelent meg. A könyv a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem nyomdájában készült.

Amaczi Viktor nyá. mk. alezredes

A PUSKÁS TIVADAR HÍRADÓ BAJTÁRSI EGYESÜLET 10 ÉVES TÖRTÉNETE

Egyesületünk megalakulásának 10. évfordulójára az elnökség tagjaiból álló munkacsoport évkönyvet készített. A kiadvány VIII fejezetben foglalja össze az Egyesület elmúlt 10 évének fontosabb eseményeit. A könyv részletezi a megalakulás körülményeit, az

Egyesület társadalmi kapcsolatainak alakulását, a közművelődési, érdekképviseleti, szociális és kegyeleti tevékenységeket. Magába foglalja a propaganda- és sajtómunka eredményeit, az Ellenőrző Bizottság tevékenységét. Végül a jelenleg

tevékenkedő tisztségviselők rövid életrajzát, valamint az együttműködő szervezetek visszaemlékezéseit. A 6 melléklet a Nyilvántartásba vételi végzés mellett az alapító, az örökös tiszteletbeli, a jelenlegi és az elhunyt tagok névsorát

közli. A 6. melléklet igényes képeket mutat be az Egyesület életéből.

Az olvasókat Mikita János mk. altábornagy, az Egyesület fővédnöke köszönti, köszöntőt írt Sipos Géza nyá. ezredes, a BEOSZ elnöke és Péter László nyá. ezredes, a HOKOSZ ügyvezető elnöke. A kiadvány bevezetőjét a PTHBE elnöke Dr. Lindner Miklós nyá. altábornagy írta. A könyvet Amaczi Viktor nyá. mk. alezredes és Bodnár Gyula nyá. alezredes lektorálta. Az olvasószerkesztő Labányi Ágnes volt. A könyv műszaki szerkesztését Hajzer György a PTTT logisztikai igazgatóhelyettese végezte el.

A tetszetős kivitelű B5 formátumban készült irodalmi igényt kielégítő könyv terjedelme 176 oldal, és 400 példányban készült.

Amaczi Viktor nyá. mk. alezredes

BOKOR JÓZSEF (1952 – 2008)

1952. július 14-én született Gyulán. Általános- és középiskolai tanulmányait szülővárosában végezte. 1970-ben került, az akkori Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskolára. 1974 augusztusában avatták hadnaggyá. Első szolgálati helyén, Kiskunfélegyházán 1984-ig, különböző beosztásokban dolgozott. Az értékelői feladattól a zászlóalj törzsfőnöki beosztásig jutott el a 10 esztendő alatt. 1987-ben, a katonai akadémia elvégzése után 6 évig, Székesfehérvárott, zászlóaljparancsnokként folytatta szakmai munkáját. 1993-tól a hadsereg törzsben dolgozik, kezdetben hadműveleti főtisztként majd alosztályvezetőként és végül, 3 évig, a Szárazföldi Vezérkar híradófőnök-helyettese.

léptették elő soron kívül, 9 érdemutáni kitüntetést, valamint számtalan dicséretet és jutalmat kapott. Becsületos, önfeláldozó munkáját igazolják ezek az elismerések.

Méltósággal viselt súlyos betegségének minden pillanatában küzdött akaraterejével és páratlan kitartó munkabíráásával, a kór ellen, amely azonban, váratlanul, 2008. november 20-án elragadta közülünk. Szép, tartalmas, de mégis oly rövid életút állt mögötte, amikor elszólította tőlünk a halál. Mindannyian tiszteltük, becsültük és szerettük.

2000-ben új kihívást kap, feladatot egy korábban nem létező szervezetű, feladatú híradó-informatikai dandár létrehozását és abban a törzsfőnöki feladatok ellátását. Számos átszervezés végrehajtása után a Magyar Honvédség Híradó Parancsnokság törzsfőnökeként ment nyugalományaiba, 2005. október elsejével. Munkája elismeréseként kétszer

Meg lehet e szavakban fogalmazni mindazt, amit az Ő élete, munkája jelentett környezeté számára. Nem! Csak kísérletet lehet erre tenni. Nem lehet szavakba önteni a mindennapok harcát, szakmai küzdelmeit, az újra és újra jelentkező kihívásokra adott válaszokat megelőző vívódásait, gyötrelmeit. Mindig a legjobb válasz megtalálásáért küzdött és ezért soha nem kímélte erejét és idejét sem. A több mint három évtized alatt, aki valaha is dolgozott Vele, vagy környezetében, tapasztalta munkabíráását, gyors

helyzetfelismerését, fegyelmét és elkötelezettségét a feladat és a híradó szakma iránt. Életében a hűség játszott központi szerepet. Hűséges volt katonai-szakmai munkájához, hűséges volt mindvégig elveihez, a becsülethez, a tisztességhez, az emberséghez.

2002 óta volt tagja a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesületnek. Kezdetben látogatások, rendezvények szervezésével támogatta munkáját.

NÉMETH IMRE NYÁ. ALEZREDES (1929 - 2009)

Ismét veszteség érte Egyesületünket. Néhány nappal 80. születésnapja előtt elhunyt Németh Imre nyá. alezredes bajtársunk, egyesületünk tagja.

Németh Imre a Győr-Moson-Sopron megyei Markotabödöge községben született szegény parasztszülők gyermekeként.

A „fényes szellők” nemzedékéhez tartozóként önként vonult be a hadseregbe, ahol életcéljának tekintette hazája fegyveres szolgálatát.

1950-ben a Híradó Tiszti Iskolán avatták híradó tiszté. Ezt követően élete és sorsa összeforrott a híradó szolgálattal.

Kiskunmajsán majd Mezőtúron ezred híradófőnöki, Kiskunfélegyházán

2006-ban az Egyesület elnökségébe is beválasztották. Megbízásának, bajtársai segítségének betegsége miatt már nem tudott eleget tenni.

2008. december 15-én helyezték végső nyugalomba Gyulán, barátai, tisztelői jelenlétében.

Emlékét örökké őrizzük!

Felker Lajos nyá. ezredes

zászlóaljparancsnok-helyettesi beosztást töltött be. 1961-ben a Zrínyi Miklós Katonai Akadémia 4 éves híradó tagozatának elvégzését követően a 134. híradó zászlóalj parancsnokaként Békéscsabán és Zalaegerszegen szolgált.

Minden beosztásában kiemelkedő munkát végzett.

Felkészültségéért, emberségéért, fegyelmezett parancsnoki habitusáért, nem utolsó sorban segítőkészségéért tiszteletnek és megbecsülésnek örvendett.

Egyetlen gyermeke ifj. Németh Imre nyá. mk. alezredes édesapját, Egyesületünk aktív tagját gyászolja az elhunytban.

Halála pótolhatatlan veszteség családja és egyesületünk számára.

Emlékét megőrizzük!

*Dr. Lindner Miklós nyá. altábornagy
a PTHBE elnöke*

SZUSZÁN GYÖRGY KABINET

A Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem Híradó tanszéke a Nemzetvédelmi Egyetem Napja alkalmából bensőséges tanterem névadó ünnepséget szervezett 2009. február 2-án a ZMNE 41. számú épületében.

Dr. Rajnai Zoltán mérnök alezredes úr, Híradó tanszékvezető, köszöntötte a mintegy 40 fő résztvevőt, közöttük néhai Szuszán György nyá. ezredes úr özvegyét, lányát, vejét, a volt katonatársakat, barátokat, ismerősöket.

A köszöntő után tájékoztatót hallgattunk meg a tanszék életéről, a közelmúlt markáns változásairól. Az Üllői úti bázis végleges

bezárása után a tisztképzés a Hungária körúti objektumban folytatódik, ahol a hagyományos híradó képzést biztosító 4-es épületből a szaktantermeket és a kiszolgáló egységeket áttelepítették a 41-es épületbe, melyeket meg is tekintettünk. Felemelő érzés volt látni a modern szaktantermeket, melyek jó áttekinthetőségük mellett a szakmai fogások gyors, szakszerű elsajátítását is biztosítják. A tantermek

egymással összekapcsolhatók, komplex híradó rendszerek kialakítására alkalmasak.

A tájékoztató után már hagyománnyá vált jelenetnek lehettünk szemtanúi, a negyedéves hallgatók kék barettsapkákat adtak a harmadéveseknek azzal, hogy mesteri fokon kezeljék a rájuk bízott technikai eszközöket és, azt, hogy ezt a szintet már elérték, ezzel a jól megérdemelt barettsapkával másoknak is tudomására hozhatják.

Ezek után a már szintén hagyománnyá vált szaktanterem névadó ünnepségre került sor. A híradás terén kifejtett tevékenységükre emlékezve az elmúlt években, ugyancsak a Nemzetvédelmi Egyetem Napja alkalmából, kabinetet neveztek el Puskás Tivadarról, a nagy feltalálóról, valamint Susa István nyá. ezredesről, több száz híradó tiszt nevelőjéről.

Ezen az ünnepségen a szaktanterem névadásának jelentőségéről dr. Lindner Miklós nyá. altábornagy úr, Egyesületünk elnöke mondott beszédet, felelevenítette a közelmúltban elhunyt Szuszán György nyá. ezredes úr életének markáns jellemzőit, emberségét, állhatatosságát, szakmai tevékenységét, példás tenni akarását.

A beszéd elhangzása után megtekintettük a most már a Szuszán György nevet viselő kabinetet, a Híradó Múzeumot, majd baráti beszélgetésen újból felelevenítettük Szuszán Gyurival kapcsolatos emlékeinket, megállapítottuk, hogy a híradók nagy közösségét ismét egy nagyszerű katona hagyta el, kinek emlékét megőrizzük.

Bodnár Gyula nyá. alezredes

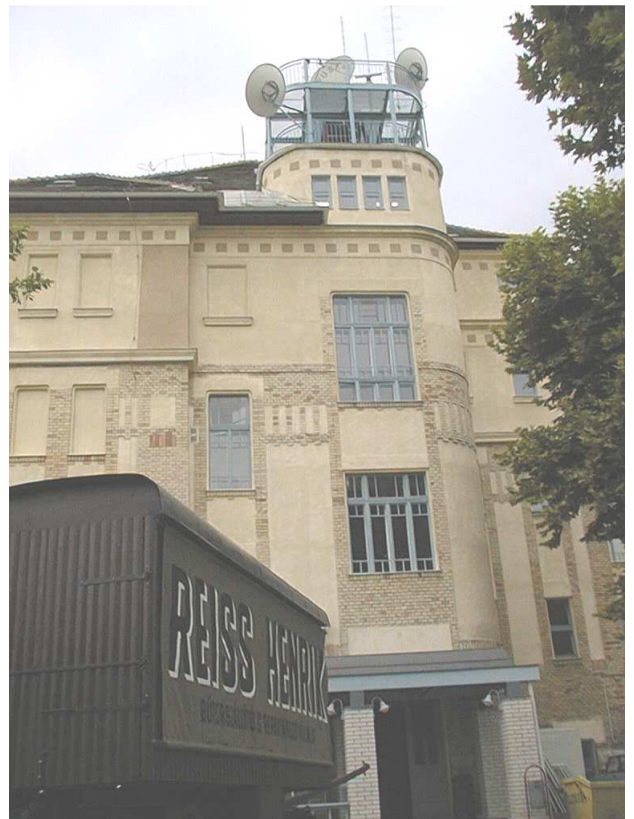
NYUGDÍJAS HÍRADÓ KLUBOK TALÁLKOZÓJA

Az idén 16. alkalommal, március 18-án, a Puskás

Tivadar Távközlési Technikum tanácstermében tartották a nyugdíjas híradó egyesületek, klubok éves egyeztető tanácskozásukat. A tanácskozást Szepezdi

Dezső nyá. ezredes nyitotta meg. Megnyitójában köszönetet mondott Dr. Horváth Lászlónak a PTTT

*A híres bútorszállító
a Puskás Technikum udvarán*

igazgatójának, aki a tanácskozás lehetőségét megteremtette. Majd ismertette a nyugállományú klubok létrehozásának és működtetésének szükségességét. Ismertette továbbá a különböző híradó klubok együttműködésének jelentőségét.

Szepezdi nyá. ezds. úr megnyitója végén üdvözölte a nyugdíjas szervezetek elnökeit.

A megnyitó után dr. Horváth László röviden ismertette a nagy hírű intézmény történetét, majd egy rövid ismertető videó filmet láthattak a tanácskozás résztvevői.

A kialakult hagyományoknak megfelelően a szervezetek elnökei sorra beszámoltak előző évi munkájukról, illetve jövőbeli elképzeléseikről:

- *Rónyai Zoltán* nyá. alez. Székesfehérvárról;
- *Nagy László* nyá. mk. alez. a Bolyai Klubtól;
- *Mayer Zoltán* nyá. alez. Vácról;

- *Koltai István* nyá. ezds. a budapesti tagozattól;
- *Dr. Lindner Miklós* nyá. altbgy. a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesülettől

Szepezdi Dezső nyá. ezds. az egyes felszólalók után röviden értékelt, illetve a felszólalások végeztével tömören összefoglalta az elhangzottakat.

A rövid szünet után a résztvevők két csoportban megtekintették a PTTT tantermeit, laboratóriumait és a magas szintű képzést megalapozó más eszközrendszereket.

Amaczi Viktor nyá. mk. alezredes

SZÖSSZENETEK

Dr. Kemenes Illés tankerületi főigazgató a kőszegi és soproni reáliskoláknál közel egy évtizedig volt érettségi biztos. „Szemelvények iskolai dolgozatokból” című gyűjteményét tőle kaptuk.

- ❖ *Lorántffy Zsuzsanna* bús özvegyiségében számos ifjakkal gyarapította a sárospataki kollégiumot.
- ❖ *Az arabok keresztbetett lábakkal csüngtek a mesélő ajkán.*
- ❖ *A janicsárok felmentek Budára, elszaporodtak és elfoglalták a várat.*
- ❖ *A Bakáts téren van az előjáróság épülete, ahol az emberek a sürgős dolgaikat végzik. A téren fák és bokrok is vannak.*
- ❖ *Dugonics Titus hátsóját a falhoz támasztotta és azon felmászott.*
- ❖ *Rákóczit németnek nevelték és német nőt vett feleségül, de mindkettő csak félig sikerült.*
- ❖ *IV. Béla várromokat épített.*
- ❖ *A tej olyan táplálék, mely az emberi test első részét fejleszti.*
- ❖ *1848-ban megtartották a szabadságharcot, és Petőfit vállon vitték a sajtóba.*
- ❖ *Szent István sokat szeretett dolgozni, és ezért feleségül vette Gizellát.*
- ❖ *II. Rákóczi Ferenc Rodostóba ment nyugdíjba.*
- ❖ *Az üstökös olyan csillag, melynek magja van és csóválja a farkát.*
- ❖ *Mátyás király megcsókolta Szép Ilonát és a lakására felhívta.*
- ❖ *Fanny alakját a szerelme domborította ki.*
- ❖ *Őseink nem éltek haláluk napjáig, mert rendszerint már előbb a csatában elesetek.*
- ❖ *Pénélopét birizgálták a kérők.*
- ❖ *Édesanyám és én kimentünk az erdőbe sétálni, és a legjobb kedvvel tértünk el a jó útról.*
- ❖ *V. László egy ballada, amelyben feldolgozták.*
- ❖ *Nincsen apám, anyám, a nagynéném szívességből hozott a világra.*
- ❖ *A bálna az alföldön nem tud élni, mert igen nagy.*
- ❖ *Zrínyi Ilonának az volt a vigasztalása, hogy özvegyiségében két fia született.*
- ❖ *Bence kiment a kertbe és elvégezte a dolgát.*
- ❖ *Hogy mit érzett János vitéz az új, piros nadrágjában, azt elmondani nem lehet.*
- ❖ *Akropolisz volt az a nőstényfarkas, amelyik Rómeót és Júliát szoptatta.*
- ❖ *Mikor II. Endre a szentföldről visszajött, országát és feleségét fenekestől felforgatva találta.*
- ❖ *A népdalok különösen az alföldön tenyésznek.*
- ❖ *A szemünk közepén van egy nyílás, mely fekete, mert fejünk belül sötét és üres.*
- ❖ *Mikor Miklós a nádasba ment, megfogadta, hogy addig nem jön ki, míg azt a bizonyos nagydolgot el nem végezte.*
- ❖ *A nők minden munkára alkalmasak, de szervezetük másra is szükséges.*
- ❖ *Sok közetben még láthatók az őskori halak lábnyomai.*
- ❖ *Milton „Az elveszett paradicsom”-ot írta, majd neje halála után a „Visszanyert paradicsom”-ot.*

- ❖ *Pázmány Péter szegény, de piarista szülőktől származott.*
- ❖ *Jóbot egyik csapás a másik után érte. Barmai megdöglöttek, gyermekeit elvesztette, és mindezek betetőzéséül egyedül kellett élnie feleségével a pusztában.*
- ❖ *Hódító Vilmos egy pár hajót szerelt fel, és nekivágott a kontinensnek.*
- ❖ *A pézsma hasán illatszettár van.*
- ❖ *A Lánchídnál van az ülő haza bölcse, akit Deák Ferencnek neveznek.*
- ❖ *Ha valaki igazolni tudja, hogy a bűn elkövetésekor másutt volt, azt Ali Babának nevezik.*
- ❖ *A szenátor olyan ember, aki félig ló (Kentaur).*
- ❖ *A mandolin nem más, mint magas rangú kínai hivatalnok.*
- ❖ *Az optimista a szemeket gyógyítja, a pesszimista a lábakat tartja rendben.*
- ❖ *Petőfi ebben a költeményében azt mondta, hogy ő inkább a csatatéren akar meghalni, mint családi ágyban elhervadni.*
- ❖ *Mikor Miklós elnök feleségével megérkezett, huszonötöt lőttek, és minden nagyon szép volt.*
- ❖ *A petróleum régen elhalt növények hulladékaiból táplálkozik.*
- ❖ *Petőfi megható módon szerette édesanyját, ez kitűnik abból a verséből is, melyben azt írja: „bár maradtam volna benne végig”.*
- ❖ *A képen látszik a szüret, ahol a gazda préseli a szőlőt egy szűk nadrágban, hátul pedig folyik a sárga lé.*
- ❖ *Szent Istvánt Asztrik apát kente fel a trónra.*
- ❖ *IV. Béla a kihalt nép pótlásáról személyesen akart gondoskodni.*
- ❖ *A középkorban szentéletű férfiak és szentéletű nők kolostorban egyesültek.*
- ❖ *Zrínyi halálát a bécsi kamarilla által felbőszített vadkan okozta.*
- ❖ *Az ember egyensúlya a lába közé esik, ha onnan kiesik, elesik.*

A rádió „Csúcsforgalom” című műsorában Csákányi László előadásában:

- *Rükverccel indult előre, befarolt a temetőbe.*
- *Száz alatt ő sosem haladt, nyugszik csendes hant alatt.*

- *Benzinkútnál a szivart szívta, felszállt, de még nem jött vissza.*
- *Bal kanyar volt előírva, itt nyugszik e csendes sírban.*
- *Kevés volt a féktávolság, kiszállt hát a szélvédőn át.*
- *Hibás fékkel indult útra, életét csak eddig húzta.*

Saját magam folytattam a sorozatot:

- *Kipukkadt a gumija, itt kell most aludnia.*
- *Diszkó mulatságnak vége, itt van nekik örök béke.*
- *Autópályán csak előzött, megkapta e hideg rögöt.*
- *Sosem nézett a tükörbe, betették e szűk gödörbe.*
- *Jobb lett volna KRESZT tanulni, mint itt útszélen aludni.*

Köszeg, Hunyadi Mátyás Honvéd főreáliskola:

- *Mértanórán a növendék mondja: „És akkor a pontból merőlegest eresztünk az egyenesre”*
- *Mire Főzy tanár úr: „Növendék! Úriember nem ereszt, hanem bocsát!”*

1932-ben a három katonai reáliskola növendékeiből alakult zászlóalj az olaszok meghívására látogatást tett Olaszországban.

- *A különvonaton hamarosan elpilledt a társaság, mert indulás előtt a hosszas készülődés, majd a rituális díszszemle alaposan igénybe vette a fiúkat. Hamarosan elhelyezkedtek, ki-ki alvóhelyet talált magának, csomagtartóban, vagy keresztbe-hosszában, ahogy lehetett. Elérkeztek egy olasz állomásra. Pislogva bentről, az ablak közelében lévőnek szóltak: „Hol vagyunk? Milyen állomás?” Az is csak félszemmel kinézett, látott egy feliratot: „USCITA” - „Megérkeztünk Uscsitába.” Mondta, és mindenki aludt tovább. A vonat hosszú ideig robogott, majd a következő állomáson megint a kérdés, hol vagyunk? Az állomáson ugyanaz a felirat: USCITA. Hát te lüke pasi: ez azt jelenti, hogy KIMENET!. Azóta ez már hagyomány: „Megérkeztünk Uscsitába.”*

Tábori idill anno HIRTI

- *1950-ben Csopak északon, a 73-as műút mellett, a Királyforrás tisztáson települt a Híradó Tiszti Iskola tábora. Összkomfortos tábor volt. De hogy azzá lett, ahhoz nagyon*

sok tisztnek, növendéknek áldozatos munkájára volt szükség. A tábor parancsnoka P. József százados elvtárs, a harcászati tanszék vezetője volt. Mindennel rendelkezett, amire a táborozóknak szüksége lehetett, gyönyörű vidék, közeli Balaton, közeli gyakorló terep. A berendezkedéshez természetesen a szanitáris elemek is szükségesek voltak. Ilyen volt például a „latrina” is, melynek megépítésére Korponai Tóni bátyánk kapott utasítást. Ő belemerült a kérdésbe, és kis csapatával együtt komoly szemrevételezés után, – beljebb az erdőben, uralkodó szélirány, lejtési viszonyok, talajvíz átlagos magassága, megfelelő árnyas fák (mert ugye árnyékszékről van szó) – kijelölte az objektum helyét, és gyönyörű egyenes, keskeny árkot ásott, melynek széle felett ergonómiai térd (guggoló) magasságban két akkurátusan összeácsolt kecskebakra egy minden igényt

kielégítő, szálkamentes gerendát erősített. Elkészült a nagy mű. Az odavezető utat ezért táblával megjelölve „Korponai út”-nak nevezték. Történ egyszer, hogy egy szép napon, minthogy külön tisztí ledobó hely nem készült, a táborparancsnok százados elvtárs is ott kucorgott a fentebb jelzett szálkamentes gerendán. Az emberi általános anatómiai berendezkedés egyforma, a biológiai szükségletek is egyformák, ezért előfordulhatott, hogy ugyanezen, – fentebb jelzett művelet közben, – egy növendék is megjelent a gerenda előtt. A jól nevelt növendék keményen tisztelegve, „Jó reggelt százados elvtárs!” szavakkal üdvözölte ürítő parancsnokát. Erre persze a tanszék vezetője is szabályosan válaszolt: „Erőt, eggggészséget!” Majd mindketten folytatták a műveletet.

TÁRSAD AZ IDŐ

Párkányon kopogó eső, szürkén szitáló gondolatok,
A múltó idővel, éretten, bölcsen mit is mondhatok?

Sötét még az égbolt, hűvösen készülődik a hajnal,
Lassan gondolkodva ébred ... valamit fájlat?

Nem tudja mi az mi belülről, mélyről gondokat okoz.
Talán attól fél, hogy az idő sötét változásokat hoz?

A szemerkélő eső, mit testvére táplál a szélről hajsolt felhő,
Takarja a napot, de a fény is ott van, a horizonton látszik ő.

Világosra festi a fekete felhők alját,
Megtöri az éjszaka kétes hatalmát.

Eloszlik a sötét, átszikkázik a fény,
Olyan ez, mint egy mozgó, ébredő lény.

Nyújtózik egyet, megrázza zsibbadó vállát,
Megtörli szemét, lassan kihúzza magát.

Kiemelkedik feljebb, fel a magasba,
Hogy mindenki lássa teljes nagyságába.

A nap korongja a fény hordozója,
Mindent, mire rálát melegen borzolja.

Fény csak azért van, mert mellette az árnyék,
Egymás nélkül nem léteznek a többi csak játék.

A nappali fény ellentéte az este sötétje,
És kell, hogy az estét mindig éj kövesse.

A nappalt a hajnal megelőzi,
A hajnalt a reggel betetőzi.

Kell az is, hogy mindig legyen átmenet,
Ami egyik állapotból a másikba átvezet.

Fekete és fehér között mindig ott a szürke.
A fekete és a fehér ezt el kell, hogy tűrje!

Csak egy valami van, hol nincs átmenet,
A végtelen idő az, ami csak előre mehet.

Nincs idő fekete és nincs idő fehér,
Az idő folytonosan haladó szekér.

Olyan szekér, melynek elromlott a féke,
Halad – halad, csak mozog előre.

*Benne zajlik az örök körforgás,
Egy szakasza az élet és minden változás*

*Az élet maga is a változások sora,
Van reggele, dele és van alkonya.*

*Az örök időben mit jelent az élet,
Talán csodálatost, kedveset és szépet.*

*Az élet jelenthet gonoszat és csúfat,
S mindent, mit az ember sorsától kaphat.*

*Van benne fény, van benne árnyék,
A kettő küzdelme valóság nem játék.*

*A születés és halál mi keretbe foglalja,
A keret tartalma életünk maga.*

*Ha a születés fehér és a halál fekete,
Szürke lenne minden, mit átélsz közöttük?*

*De nem szürke az élet, mert időnek része,
Az örök idő pedig a színek művésze.*

*Színek művésze, változik, halad előre,
Megmutat mindent, mit elérhet kereke.*

*Érdekes az idő, forgó kereke mindenkinek mást ad,
Lelassul, ha fájdalmat okoz – talán elfárad.*

*Felfrissül, gyorsabban pereget homokszemeket,
Ha öröm hordozója, mit ember szerethet.*

*Gondolkodó ember tudja hogy a tegnap még fájdalmat
okozó bánat,
Elmúlik, és forrása lehet az örömet okozó vidám
mának.*

*Nem tudnánk mi a jó ha nem ismernénk a rosszat,
Nem éreznénk változásokat, mit az idő hozhat.*

*Ha nem kapnánk mindenben az ellentmondások
egészét,
Nem fogyaszthatnánk az élet édes és keserű kenyerét.*

*És minden viszonylagos, mit az idő hozhat,
Tőlünk is függ, hogy a változás kinek mit okozhat.*

*Ha érteni akarjuk, tesszük azt eszünkkel,
Ha érezni tudjuk – átéljük érzéssel.*

*Amit érteni akarunk – segít bennünket az idő –,
Amit érezni tudunk, abban nem lehet társunk Ó.*

*Az érzés bennünk van, mikor feldolgozzuk a képet,
Hiába művész az idő, csak mi láthatjuk e képben a
szépet.*

*Mit átélünk bennünk van az idő, el nem veheti,
Múlása nekünk jó – az élményt – szépíti.*

*Ha már kicsit értjük és érezzük a velünk haladó időt,
Nézzük – milyen tartalommal – tölthetjük meg Őt.*

*Az idő egy szakasza az emberi élet,
Tartalmat bele csak ember lehelhet.*

*Ha nincs tartalma, értelme is céltalanul elvész,
Nagyon szegény leszel, mire végleg elmész.*

*Értelmét, a célt magad keressed!
Ez teszi széppé múltó életed.*

*Első mit tenned kell, mérd fel, hogy mire vagy képes,
Vagy mit kell még végezned, hogy egy célt elérhess.*

*Építs alapot, amire biztosan állhatsz!
Emeld rá épületed ahonnan messzire elláthatasz!*

*Benned az építmény-azt máshol ne keresd!
Minden szobáját magadnak díszíted.*

*Ha nem győződ egyedül, hívjál társakat!
Ne más ellen, csak magadért építs falakat!*

*Csak magadért, egyedül élni értelmetlen,
Hogy jó társat válassz, bízzál érzelmedben!*

*Magadban higgyél ez győzelmed záloga,
Sorsod kezelése csak önmagad joga.*

*Ha magad biztonságát kiterjeszted másra,
Feltétlen rátalálsz a szükséges társra.*

*Mielőtt azonban társad kereséséhez kezdenél,
Gondolj mindent át, mit életed adhat vagy ígér!*

*Emlékezz arra, hová, milyen közegbe születted,
Gyökereidhez törzset, lombot milyent növesszél.*

*Több akarsz lenni? Magasra fel gyorsan előre menni?
Vagy lassan csendesen, az adottal békén elégedni?*

*Mának élsz és élvezed, holnapnak élve építéd jövődet?
Mindegy mi a tét? Figyeled azt mindig-mi érdeked?*

*Hiszel egy újban, és mellette tagadod a múltat?
Vagy hiszel a régiben, mert sikered ezen múlhat.*

*Tiszteled a múltat, vagy mint szakadt ruhát ledobod
magadról?
Ki lesz a bírád? Mi helyes, amikor döntesz sorsodról?*

*Hiszel bírásban, és leszel ítéletének fogja?
Vagy nem lesz bírád, ki a döntéseket hozza?*

*Minden megtörténhet, lehetsz akaratod rabja,
Lehetsz mindenkor önmagad felszentelt papja.*

*A felelősség a tiéd, a házadat magadnak építéd,
Egyedül tőled függ, benne lesz e kényelmes helyed.*

*Kérdések, válaszok, döntések a szintézis kosara,
Kudarccok, sikerek, igenek és nemek vegyes halmaza.*

*Bonyolult és kétarcú mindenre a válasz,
Egyértelműt az élethez csak ritkán találhatsz.*

*Ezért is kell társ, kivel megosztod életed,
A közös válasz adásával félig őt terheled.*

*Ha érzésed diktálja, jól fogsz választani,
Az élet kérdéseire jó választ tudsz adni.*

B. Nagy Péter nyá. mk. alezredes

Puskás Híradó

a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület kiadványa
készült 150 példányban

Kiadja:	Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület 1143 Budapest, Stefánia út 34. Postacím: 1438 Budapest, Pf. 371.
Felelős kiadó:	Dr. Lindner Miklós
Szerkesztő:	Amaczi Viktor
Olvasó szerkesztő:	Dr. Horváth László
Tipográfiai szerkesztő:	Hajzer György
Rovatvezetők:	Majercsik Tibor (szervezeti élet) B. Nagy Péter (tudomány és technika) Lászlai János (katonai múltunk) Szepezdi Dezső (társadalmi és katonai kapcsolatok)